

[Agnete Laustsen]

onen i byggesektoren ved årsskiftet 1982-83 var mere dystert end nogen sinde tidligere.

Selv om alle partier måtte erkende, at situationen var meget alvorlig – og jeg vil gerne give udtryk for, at den stadig er meget alvorlig – blev et forslag, som socialdemokratiet dengang fremsatte i et dagsordensforslag, afvist.

Det er derfor med glæde, vi i dag fra konservativ side kan konstatere, at det gjorde vi ret i, og at den generelle økonomiske politik, regeringen har ført, uden sådanne selektive støtteordninger har ført til et opsving for byggeriet, som allerede, uanset hvad hr. Knud Damgaard synes, kan konstateres, ligesom samtlige prognoser trods den usikkerhed, som sådanne prognoser naturligvis må være behæftet med, tyder på fortsat grund til optimisme.

Jeg vil gerne i denne forbindelse henvise til Håndværksrådets byggeprognose for 2. kvartal af 1983, som uægtelig er mere positiv end de udtalelser, Håndværksrådets direktør i går fremkom med, idet det i denne prognose om boligbyggeriet udtales:

»Udviklingen i boligbyggeriet i de seneste måneder tyder på, at de sidste 3 års uafbrudte nedgang nu er bremset, og der er visse tegn på, at der vil ske et opsving i boligbyggeriet i 1983.«

Tilsvarende hedder det om fabriks- og værkstedsbyggeriet, at det nu tegner noget lysere, end det har gjort i lang tid, og at der i 1983 må regnes med en vækst på ca. 20 pct. i forhold til 1982.

Selv om de kommunale byggeudgifter er blevet væsentligt beskåret, er der dog tale om en samlet stigende byggeaktivitet, og det er en vurdering, som også deles af Entreprenørforeningen.

Positivt synes jeg også det er, at den analyse, som Berlingske Tidende har foretaget af 11 fremtrædende bygge- og entreprenørbureauer, viser flere beskæftigede, øget konsolidering og bedre indtjening, bl.a. takket være stor eksport.

Hvis jeg skulle pege på grunden til, at udviklingen i den grad synes at gå i den rigtige retning, vil jeg fremhæve den faste kronkurs, den stabile løn- og prisudvikling og en afvisning af at ville pille ved rentefradragsretten, hvad der senest blev understreget ved debatten i fredags. Det er en kurs, vi må fastholde.

Det markante rentefald på 8 pct. har endvidere fremkaldt en meget væsentlig stigning i byggeinvesteringerne. I 1. kvartal af 1983 er antallet af byggeansøgninger til ejerboliger og fritidshuse således steget med ikke mindre end 40 pct. i forhold til sidste år, og antallet af påbegyndte boliger er steget fra 19.000 i 1981 til 22.000 i 1983. Jeg synes nok, det er et tal, det er værd at lægge mærke til.

Det er også et rentefald, som i allerhøjeste grad betyder noget for den enkelte familie, hvad der understreges stærkt af undersøgelser fra Kreditforeningen Danmark, som viser, at en gennemsnitsfamilie, der køber nyt hus i dag, i forhold til november sidste år har hele 23.500 kr. mere til rådighed, og heri er endda indregnet de stigende byggeomkostninger.

Jeg vil imidlertid ikke forbigå de store problemer, vi fortsat har, og hertil hører først og fremmest den fortsat uacceptabelt høje arbejdsløshed, den endnu høje realrente, de offentlige besparelser og de dæmpede forventninger til indkomstudviklingen.

Vi finder imidlertid fra konservativ side fortsat ikke, at vi ved selektive tilskud skal prøve at afhjælpe denne situation, men vi vil i stedet arbejde på at fastholde den generelle erhvervsfremmende politik, vi lige fra starten har lagt afgørende vægt på, ligesom vi fortsat bør søge at nå frem til forenklinger og afskaffe restriktioner, der kan hæmme initiativer.

Jeg vil i denne forbindelse udtale vor tilfredshed med, at ligningsloven forleden blev ændret, så private ejeres lovpligtige hensættelser i Grundejernes Investeringsfond ikke beskattes. Det har længe givet anledning til bekymring at konstatere de dårlige muligheder, grundejerne har haft for at vedligeholde de ca. 400.000 private udlejningsejendomme, vi har, og det er vort håb, at der med denne lovgivning på ny bliver sat skub i vedligeholdelsen.

Jeg vil også opfordre ministeren til så hurtigt som muligt at fremkomme med sit bebudede forslag om hurtigere frigivelse af de tidligere bundne midler i investeringsfonden, så der også herigennem gives mulighed for øget vedligeholdelse og dermed øget beskæftigelse. Dette gælder også sanering og byfornyelse, hvor vi er særdeles tilfredse med, at det har vist sig muligt at øge tilsagnsrammen med 300 mill. kr.